

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України у м. Києві та Київській області

Слідче управління

пр. Перемоги, 55/2, м. Київ, 03113, телефон (044) 253-82-76, факс (044) 253-26-55
www.ssu.gov.ua, e-mail: gusbu_kiv@ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001792

№ _____

На № _____

від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення

місто Київ

С.В. .10. 2024

Старший слідчий слідчого управління Головного управління СБ України в місті Києві та Київській області майор юстиції Степанов Юрій Сергійович, розглянувши матеріали досудового розслідування, відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22024101110000246 від 14.03.2024 за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, у зв'язку з наявністю достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ч. 4 ст. 22, п. 11 ч. 2 ст. 36, п. 6 ч. 2 ст. 40, ст.ст. 111, 112, ст.ст. 276, 277, 278 КПК України,-

ПОВІДОМЛЯЮ:

Захарову Петру Артемовичу 30 січня 1992 року народження, уродженця республіки Саха м.Якутськ Російської Федерації, зареєстрованого за адресою: Хабаровський край, Хабаровського району, кв-л Князе-Волконський, буд. 44, кв. 3, старшому розвіднику 2 відділення 2 взводу 2 розвідувальної роти розвідувального батальйону 64 окремої гвардійської мотострілецької бригади — з'єднання Сухопутних військ Збройних сил Російської Федерації (військова частина 51460) пункт постійної дислокації с. Князе-Волконське, перебуває у складі 35-ї загальновійськової армії,

про підозру у вчиненні жорстокого поводження з цивільним населенням, а також у порушенні інших законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною

Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення ЗС РФ, інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до вимог ч. 1, ч. 2 ст. 2 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ратифікованої Указом Президії Верховної Ради Української РСР «Про ратифікацію Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року про захист жертв війни» від 03.07.1954 (далі - Конвенція), ця Конвенція застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни. Конвенція також застосовується до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Відповідно до ст. 27 Конвенції, особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Згідно зі ст. ст. 31, 32 Конвенції забороняється, зокрема: пограбування; жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей; застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей. Жодну особу, що перебуває під захистом, не може бути покарано за правопорушення, якого вона не вчинила особисто. Колективні покарання, так само як і будь-які залякування чи терор, забороняються.

Згідно ст.ст. 78-79 Конвенції передбачено те, що у разі якщо окупаційна держава через причини збереження безпеки визнає необхідним вжити заходів стосовно осіб, що перебувають під захистом, найбільше, що вона може застосувати - це змушено поселити їх у визначеному місці чи інтернувати.

Рішення стосовно вимушеного переселення чи інтернування повинні бути ухвалені згідно з нормативною процедурою, яка повинна бути визначена окупаційною державою згідно з положеннями цієї Конвенції. Ця процедура повинна передбачати право на апеляцію з боку заінтересованих сторін. Рішення стосовно апеляції будуть прийматися в якомога швидші строки.

Статтею 147 Конвенції встановлено, що серйозні порушення, про які йдеться в попередній статті, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Також, статтею 51 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 8 червня 1977 року (протокол ратифіковано із заявою Указом Президії Верховної Ради УРСР N 7960-XI (7960-11) від 18.08.1989) (далі – Додатковий протокол I до Женевських конвенцій) передбачено, що цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями. З метою здійснення цього захисту, на доповнення до інших застосовуваних норм міжнародного права, за всіх обставин слід додержувати таких норм.

Цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів. Заборонено акти насильства чи загрози насильства, що мають головною метою тероризувати цивільне населення.

Цивільні особи користуються захистом, передбаченим цим розділом, за винятком окремих випадків і на такий період, поки вони беруть безпосередню участь у воєнних діях.

Заборонено напади на цивільне населення або на окремих цивільних осіб у порядку репресалій.

Відповідно до ст. 57 Додаткового протоколу до Женевської конвенції при проведенні воєнних операцій повинна постійно виявлятися турбота про те, щоб оберігати цивільне населення, цивільних осіб і цивільні об'єкти. Щодо нападів вживаються такі запобіжні заходи: а) ті, хто планує напад або приймає рішення про його здійснення: а.1) роблять все практично можливе, щоб пересвідчитися в тому, що об'єкти нападу не є ні цивільними особами, ні цивільними об'єктами й не підлягають особливому захисту, а є воєнними об'єктами у значенні пункту 2 статті 52, і що згідно з положенням цього Протоколу напад на них не заборонено;

а.2) вживають усіх практично можливих запобіжних заходів при виборі засобів і методів нападу з тим, щоб уникнути випадкових втрат життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і випадкової шкоди цивільним об'єктам і, в усякому випадку, звести їх до мінімуму; а.3) утримуються від прийняття рішень про здійснення будь-якого нападу, який, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається одержати.

Крім того, ст. 75 Додаткового протоколу I до Женевських конвенцій встановлено, що тією мірою, якою їх торкається ситуація, зазначена у статті 1 цього Протоколу, з особами, які перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, і не користуються сприятливим ставленням згідно з Конвенціями або згідно з цим Протоколом, за всіх обставин поводяться гуманно, і вони, як мінімум, користуються захистом, передбаченим у цій статті, без будь-якої несприятливої різниці, заснованої на ознаках раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії чи віросповідання, політичних або інших переконань, національного чи соціального походження, майнового стану, народження чи іншого статусу або на яких-небудь інших подібних критеріях. Кожна сторона має з повагою ставитися до особи, честі, переконань та релігійних обрядів усіх таких осіб.

Заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема: а.1) вбивство; а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні; а.3) тілесні покарання; а.4) каліцтво; б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поведження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі; с) взяття заручників; д) колективне покарання; е) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Громадянин Російської Федерації сержант Захаров Петров Артемович, будучи військовослужбовцем Збройних Сил Російської Федерації, перебуваючи на посаді старшого розвідника 2 відділення 2 взводу 2 розвідувальної роти розвідувального батальйону 64 окремої гвардійської мотострілецької бригади — з'єднання Сухопутних військ Збройних сил Російської Федерації (військова частина 51460) пункт постійної дислокації с. Князе-Волконське, перебуває у складі 35-ї загальновійськової армії РФ будучи озброєним, в форменому одязі, включеному до складу одягнених у форму озброєних підрозділів регулярних військ російської федерації, тобто комбатантом, у розумінні статті 44 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), з невстановлених мотивів, усвідомлюючи, що агресія проти України та її жителів організована і здійснюється представниками влади РФ та ЗС РФ, які діють в порушення вищевказаних нормативних правових актів, виконуючи злочинні накази, приймав безпосередню участь у актах збройної агресії на території України, зокрема села Андріївка Бучанського району Київської області.

Приблизно з 27.02.2022 по 01.04.2022 внаслідок збройної агресії Російської Федерації територія села Андріївка, Бучанського району Київської області, фактично перейшла під владу армії РФ, тобто була окупована.

В окупації с. Андріївка, Бучанського району, Київської області перебували та були причетними до порушення законів та звичаїв війни військовослужбовці 64 окремої гвардійської мотострілецької бригади — з'єднання Сухопутних військ Збройних сил Російської Федерації (військова частина 51460) пункт постійної дислокації с. Князе-Волконське, перебуває у складі 35-ї загальновійськової армії РФ.

Так, сержант Захаров Петров Артемович, перебуваючи на посаді старшого розвідника 2 відділення 2 взводу 2 розвідувальної роти розвідувального батальйону 64 окремої гвардійської мотострілецької бригади — з'єднання Сухопутних військ Збройних сил Російської Федерації (військова частина 51460) пункт постійної дислокації с. Князе-Волконське, перебуває у складі 35-ї загальновійськової армії РФ, знаходячись на тимчасово окупованій ЗС РФ території, зокрема, на території с. Андріївка Бучанського району Київської області, усвідомлюючи обставини існування міжнародного збройного конфлікту на території України, 29 березня 2022 року, орієнтовно о 14 годині 00 хвилин, більш точний час органами досудового розслідування не встановлений, разом з іншими не встановленими слідством військовослужбовцями ЗС РФ, будучи озброєними зброєю, перебуваючи по вулиці Слобода в с. Андріївка Бучанського району Київської області, побачив цивільну особу, Короніка Юрія Володимировича, 12 лютого 1987 року народження, який йшов від сусіда в напрямку свого будинку за адресою с. Андріївка по вул. Слобода, 91.

При цьому Коронік Ю.В. був одягнутий в цивільний одяг, не озброєний, не вчиняв агресивних дій по відношенню до військовослужбовців ЗС РФ та жодної небезпеки для них не становив.

У порушення вимог ст. ст. 27, 31, 32, 147 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та ч. ч. 1,2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 08 червня 1977 року, залякуючи і погрожуючи застосуванням зброї, сержант Захаров П.А. з метою нелегального ув'язнення та подальшого отримання визнання причетності до націоналістичних чи військових формувань Збройних Сил України та про місця дислокації підрозділів Збройних Сил України використовуючи автомобіль марки Volkswagen Passat_CL чорного кольору д.н.з. ВК 0326 АР наказав Короніку Ю.В. сісти у вищевказаний автомобіль та доставив останнього на територію домоволодіння за адресою: Київська область, Бучанський район, с. Андріївка, вул. Слобода, буд. 17.

Після цього, сержант Захаров П.А., разом з іншими не встановленими слідством військовослужбовцями ЗС РФ, утримуючи за вищевказаною адресою Короніка Ю.В. погрожуючи застосуванням зброї пістолету системи «Макарова» та застосовуючи психологічний тиск, приставив пістолет до лівої частини голови Короніка Ю.В., який не належав до особового складу Збройних Сил України, ополчення, територіальної оборони, інших добровольчих загонів чи організованих рухів опору, не брав участі у збройному конфлікті, являвся

цивільною особою, що перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, тим самим погрожуючи життю і здоров'ю останнього, з метою його допиту щодо причетності до націоналістичних чи військових формувань та отримання відомостей щодо дислокації підрозділів ЗСУ.

У подальшому, Захаров П.А. разом з іншими не встановленими слідством військовослужбовцями ЗС РФ, здійснюючи допит Короніка Ю.В. усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх діянь, погрожував застосуванням зброї пістолету системи «Макарова», застосовуючи фізичну силу, наніс йому десять ударів по голові нижньою частиною пістолету, висловлюючи погрози вбивства та ображаючи людську гідність, вимагав інформацію щодо причетності до націоналістичних чи військових формувань Збройних Сил України, чим завдав останньому фізичного страждання.

Крім того, цього ж дня 29.03.2022, у невстановлений органом досудового розслідування час, Захаров П.А., перебуваючи на території за адресою: Київська область, Бучанський район, с. Андріївка, вул. Слобода, буд. 17, продовжуючи свої злочинні дії в порушення вимог ст. ст. 27, 31, 32, 147 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та ст. ст. 51, 57, 75 Додаткового протоколу до вказаної Конвенції від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08 червня 1977 року, розуміючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, бажаючи їх настання та діючи з цією метою, усвідомлюючи, що Коронік Ю.В. є цивільною особою, яка перебуває під захистом, приставив пістолет до лівої частини голови Короніка Ю.В., продовжуючи допит відвів потерпілого на земельну ділянку, яка знаходиться на території вказаного домоволодіння та погрожував йому вбивством з метою отримання від нього інформації щодо місця дислокації підрозділів ЗСУ, чим завдав останньому фізичних та моральних страждань, які в подальшому спричинили Короніку Ю.В. довічні суттєві психологічні (моральні) страждання.

В подальшому, цього ж дня, у невстановлений органами досудового розслідування час, Захаров П.А., у зв'язку з міжнародним збройним конфліктом та порушуючи норми міжнародного гуманітарного права, а саме вимоги ст.ст. 27, 78-79 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, усвідомлюючи відсутність підстав для нелегально ув'язнення, погрожуючи зброєю, проти волі Короніка Ю.В., повів останнього до гаражного приміщення цього ж домоволодіння за адресою: Київська область, Бучанський район, с. Андріївка, вул. Слобода, буд. 17.

Після цього Захаров П.А. закрив двері гаражного приміщення, унаслідок чого Коронік Ю.В., який не належить до особового складу Збройних Сил України, ополчення, територіальної оборони, інших добровольчих загонів чи організованих рухів опору, не брав участі у збройному конфлікті, являвся цивільною особою, що перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, не мав можливості самостійно залишити вказане приміщення, тим самим потерпілий Коронік Ю.В. перебував у нелегальному ув'язненні впродовж трьох днів, починаючи з 29.03.2022 по 31.03.2022, після чого був звільнений цивільною особою.

Під час ув'язнення останнього в гаражному приміщенні за адресою:

Київська область, Бучанський район, с. Андріївка, вул. Слобода, буд. 17, Захаров П.А. з іншими не встановленими слідством військовослужбовцями ЗС РФ в порушення вимог ст.ст. 27, 31-33 Конвенції та ст.ст. 11, 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів від 8 червня 1977 року (Протокол I), здійснювали нелюдське поводження з останнім, що виразилося у його ув'язненні протягом трьох днів, тобто в період з 29.03.2022 по 31.03.2022, у непридатному для перебування приміщенні в якому відсутнє: опалення (температура приміщення несприятлива для ув'язнення людей), вентиляція, світло та місця для сну, місця для справляння природних потреб, а також відсутнє харчування та не отримання необхідної медичної допомоги.

Отже, старший розвідник 2 відділення 2 взводу 2 розвідувальної роти розвідувального батальйону 64 окремої гвардійської мотострілецької бригади — з'єднання Сухопутних військ Збройних сил Російської Федерації (військова частина 51460) пункт постійної дислокації с. Князе-Волконське, перебуває у складі 35-ї загальновійськової армії РФ, сержант **Захаров П.А.** діючи за попередньою змовою з іншими не встановленими військовослужбовцями рф своїми умисними діями стосовно цивільної особи: Короніка Ю.В. які виразились у нелегальному ув'язненні (**порушенні інших законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України**), катуванні та нелюдському поводженні (**жорстоке поводження з цивільним населенням**), усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, порушив вимоги ст.ст. 3, 27, 31-33, 78, 79, 147 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та ст.ст. 11, 51, 75 додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I).

Таким чином, **Захаров Петров Артемович** підозрюється у вчиненні жорстокого поводження з цивільним населенням, а також у порушенні інших законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Старший слідчий слідчого управління
Головного управління СБ України
у м. Києві та Київській області
майор юстиції

Юрій СТЕПАНОВ

«ПОГОДЖЕНО»
Прокурор відділу протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту
Київської обласної прокуратури

Марія КИРИЛЕНКО

На підставі статті 276 Кримінального процесуального кодексу України підозрюваному невідкладно повідомлені та детально роз'яснені його права, як підозрюваному, передбачені статтею 42 Кримінального процесуального кодексу України, а саме:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені Кримінальним процесуальним кодексом України, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості, на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги і захисника за рахунок держави у випадках, передбачених Кримінальним процесуальним кодексом України та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 Кримінального процесуального кодексу України;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог Кримінального процесуального кодексу України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постановка (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 Кримінального процесуального кодексу України, та вимагати відкриття матеріалів, згідно зі статтею 290 Кримінального процесуального кодексу України;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому Кримінальним процесуальним кодексом України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Права мені роз'яснені та зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

« ___ » _____ 2024 _____

Зміст письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України оголошено та суть пред'явленої підозри мені роз'яснено « ___ » _____ 2024 року о « ___ » год. « ___ » хв.

Про права передбачені ст. 42 КПК України мені повідомлено та роз'яснено їх зміст.

« ___ » _____ 2024 _____

*Повідомлення про підозру здійснив,
письмове повідомлення про підозру вручив,
права підозрюваному повідомив та роз'яснив, а також
пам'ятку про процесуальні права підозрюваного вручив:*

**Старший слідчий слідчого управління
Головного управління СБ України
у м. Кисві та Київській області
майор юстиції**

Юрій СТЕПАНОВ

СЛУЖБА БЕЗОПАСНОСТИ УКРАИНЫ

Главное управление Службы безопасности Украины в Киеве и Киевской области

Следственное управление

проспект Победы, 55/2, г. Киев, 03113, телефон (044) 253-82-76, факс (044) 253-26-55
www.sbu.gov.ua, e-mail: gusbu_kiv@sbu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20061792

№ _____

На № _____

от _____

СООБЩЕНИЕ

о подозрении в совершении уголовного правонарушения

город Киев

«11» .10. 2024

Старший следователь следственного управления Главного управления СБ Украины в городе Киеве и Киевской области майор юстиции Степанов Юрий Сергеевич, рассмотрев материалы досудебного расследования, сведения о котором внесены в Единый реестр досудебных расследований под № 22024101110000246 от 14.03.2024 по признакам совершения уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины, в связи с наличием достаточных доказательств для уведомления лица о подозрении в совершении уголовного правонарушения, руководствуясь ч. 4 ст. 22, п. 11 ч. 2 ст. 36, п. 6 ч. 2 ст. 40, ст. ст. 111, 112, ст. ст. 276, 277, 278 УПК Украины, -

СООБЩИЛ:

Захарову Петру Артемовичу 30 января 1992 года рождения, уроженцу республики Саха (Якутия) г. Якутск Российской Федерации, зарегистрированному по адресу: РФ, Хабаровский край, Хабаровский район, кв-л Князе-Волконский, дом. 44, кв. 3, старшему разведчику 2 отделения 2 взвода 2 разведывательной роты разведывательного батальона 64 отдельной гвардейской мотострелковой бригады — соединение Сухопутных войск Вооруженных сил Российской Федерации (военная часть 51460) пункт постоянной дислокации д. Князь-Волконское, состоит в составе 35-й общевойсковой армии,

Переводчик

Дмитрий ТЕРЯЕВ

о подозрении в совершении жестокого обращения с гражданским населением, а также в нарушении других законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, совершенном по предварительному сговору группой лиц, то есть в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины.

С февраля 2014 года по настоящее время продолжается международный вооруженный конфликт, вызванный вооруженной агрессией Российской Федерации против Украины и оккупацией части территории Украины. В ходе указанного международного вооруженного конфликта 24 февраля 2022 года президент РФ объявил начало так называемой специальной военной операции, заключающейся в осуществлении полномасштабного вторжения ВС РФ, других вооруженных формирований РФ и подконтрольных им группировок иррегулярных вооруженных формирований на территорию Украины.

Факт полномасштабного вооруженного вторжения на территорию Украины не скрывался властями РФ, а также установлен решениями международных организаций, в частности, резолюцией Генеральной Ассамблеи ООН ES-11/1 от 02.03.2022 «Об агрессии против Украины», п. п. 1, 3 Заключения 300(2022) Парламентской Ассамблеи Совета Европы «Последствия агрессии Российской Федерации против Украины», п. п. 17, 18 приказа Международного Суда ООН от 16.03.2022 по ходатайству о принятии временных мер по делу «Обвинение в геноциде в соответствии с Конвенцией о предотвращении преступления геноцида и наказание за него (Украина против РФ и др.)».

В соответствии с требованиями ч. 1, ч. 2 ст. 2 Женевской Конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12.08.1949, ратифицированной Указом Президиума Верховного Совета РСФСР «О ратификации Женевских конвенций от 12 августа 1949 года о защите жертв войны» от 03.07.1954 (далее - Конвенция), эта Конвенция применяется ко всем случаям объявленной войны или любому другому вооруженному конфликту, который может возникнуть между двумя или более Высокими Договаривающимися Сторонами, даже если одна из них не признает состояния войны. Конвенция также применяется ко всем случаям частичной или полной оккупации Высокой Договаривающейся Стороны, даже если эта оккупация не подвергается никакому вооруженному сопротивлению.

Согласно ст. 27 Конвенции, лица, находящиеся под защитой, имеют право в любых обстоятельствах, на личное уважение, уважение своей чести, права на семью, их религиозные убеждения и обряды, привычки и обычаи. К ним всегда следует относиться гуманно и защищать их, в частности, от любого акта насилия или утрашения, от оскорблений и любопытства толпы.

Согласно ст. ст. 31, 32 Конвенции запрещается, в частности: ограбление; никакое принуждение физического или морального порядка не может применяться к лицам, находящимся под защитой, в частности с целью получения от них или третьих лиц каких-либо сведений; применение любых

Переводчик

Дмитрий ТЕРЯЕВ

мер, которые могут причинить физические страдания или привести к уничтожению лиц, находящихся под защитой, находящихся под их властью. Этот запрет распространяется не только на убийства, пытки, телесные наказания, увечья и медицинские или научные опыты, которые не вызваны потребностью лечения находящегося под защитой лица, но и на любое другое грубое обращение со стороны как гражданских, так и военных властей. Ни одно лицо, находящееся под защитой, не может быть наказано за правонарушение, которое оно не совершило лично. Коллективные наказания, как и любые запугивания или террор, запрещаются.

Согласно ст.ст. 78-79 Конвенции предусмотрено, что в случае, если оккупационное государство по причине сохранения безопасности признает необходимым принять меры в отношении лиц, находящихся под защитой, больше всего, что оно может применить — это вынуждено поселить их в определенном месте или интернировать.

Решения о вынужденном переселении или интернировании должны быть приняты в соответствии с нормативной процедурой, которая должна быть определена оккупационным государством в соответствии с положениями настоящей Конвенции. Эта процедура должна предусматривать право на апелляцию со стороны заинтересованных сторон. Решения по апелляции будут приниматься в кратчайшие сроки.

Статьей 147 Конвенции установлено, что серьезные нарушения, о которых говорится в предыдущей статье, составляют такие нарушения, охватывающие такие действия, если они совершены против лиц или собственности, находящихся под защитой настоящей Конвенции: умышленное убийство, пытки или бесчеловечное обращение, в частности биологические эксперименты, умышленно повлекшие большие страдания или серьезные травмы телу или здоровью, нелегальная депортация или перевод или нелегальное заключение находящегося под защитой лица, принуждение находящегося под защитой лица служить в вооруженных силах враждебного государства или умышленное отнятие у лица, находящегося под защитой, права на справедливый и официальный судебный процесс, рекомендованный настоящей Конвенцией, захват пленных и широкомасштабное разрушение и присвоение собственности, не оправданное военной необходимостью и осуществляемое незаконным образом и бесцельно.

Также статьей 51 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, касающейся защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I) от 08 июня 1977 года (протокол ратифицирован с заявлением Указом Президиума Верховного Совета УССР № 7960-XI (7960-1) от 18.08.1989) (далее — Дополнительный протокол I к Женевским конвенциям) предусмотрено, что гражданское население и отдельные гражданские лица пользуются всеобщей защитой от опасностей, возникающих в связи с военными операциями. С целью осуществления этой защиты, в дополнение к другим применяемым нормам международного права, при всех обстоятельствах следует соблюдать такие нормы.

Гражданское население как таковое, а также отдельные гражданские лица не должны являться объектом нападений. Запрещены акты насилия или угрозы насилия, имеющие главной целью терроризировать гражданское население.

Гражданские лица пользуются защитой, предусмотренной настоящим разделом, за исключением частных случаев и на такой период, пока они принимают непосредственное участие в военных действиях.

Запрещены нападения на гражданское население или отдельных гражданских лиц в порядке репрессалий.

Согласно ст. 57 Дополнительного протокола к Женевской конвенции при проведении военных операций должна постоянно проявляться забота о том, чтобы оберегать гражданское население, гражданские лица и гражданские объекты. В отношении нападений принимаются следующие меры предосторожности: а) те, кто планирует нападение или принимает решение о его осуществлении: а.1) делают все практически возможное, чтобы убедиться в том, что объекты нападения не являются ни гражданскими лицами, ни гражданскими объектами и не подлежат особой защите, а являются военными объектами в значении пункта 2 статьи 52, и что согласно положению настоящего Протокола нападение на них не запрещено; а.2) принимают все практически возможные меры предосторожности при выборе средств и методов нападения с тем, чтобы избежать случайных потерь жизни среди гражданского населения, ранения гражданских лиц и случайного ущерба гражданским объектам и, во всяком случае, свести их к минимуму; а.3) воздерживаются от принятия решений об осуществлении любого нападения, которое, как можно ожидать, вызовет случайные потери жизни среди гражданского населения, ранение гражданских лиц и нанесет случайный ущерб гражданским объектам или то и другое вместе, что было бы чрезмерным относительно конкретного и прямого военного преимущества, которое предполагается получить.

Кроме того, ст. 75 Дополнительного протокола I к Женевским конвенциям установлено, что в той мере, в какой их касается ситуация, указанная в статье 1 настоящего Протокола, с лицами, находящимися под властью участвующей в конфликте стороны, и не пользующимися благоприятным отношением в соответствии с Конвенциями или согласно с этим Протоколом, при всех обстоятельствах обращаются гуманно, и они, как минимум, пользуются защитой, предусмотренной в этой статье, без всякой неблагоприятной разницы, основанной на признаках расы, цвета кожи, пола, языка, религии или вероисповедания, политических или других убеждений, национального или социального происхождения, имущественного положения, рождения или иного статуса или по каким-либо другим подобным критериям. Каждая сторона должна с уважением относиться к личности, чести, убеждениям и религиозным обрядам всех таких лиц.

Запрещены и будут оставаться запрещенными в любое время и в любом месте такие действия, независимо от того, совершаются ли они представителями гражданских или военных органов: а) насилие над жизнью,

Переводчик

Дмитрий ТЕРЯЕВ

здоровьем и физическим и психическим состоянием лиц, в частности: а.1) убийство; а.2) истязание всех видов – физические или психические; а.3) телесные наказания; а.4) увечье; б) издевательство над человеческим достоинством, в частности, унижающее и оскорбительное обращение, принуждение к проституции или непристойное посягательство в любой его форме; с) взятие заложников; d) коллективное наказание; е) угрозы совершить любое из вышеперечисленных действий.

Гражданин Российской Федерации сержант Захаров Петр Артемович, являясь военнослужащим Вооруженных Сил Российской Федерации, находясь в должности старшего разведчика 2 отделения 2 взвода 2 разведывательной роты разведывательного батальона 64 отдельной гвардейской мотострелковой бригады — соединение Сухопутных войск Вооруженных сил Российской Федерации (военная часть 51460) пункт постоянной дислокации д. Князь-Волконское, состоит в составе 35-й общевойсковой армии РФ, будучи вооруженным, в форменной одежде, включенной в состав одетых в форму вооруженных подразделений регулярных войск Российской Федерации, то есть комбатантом, в понимании статьи 44 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, касающейся защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I), по неустановленным мотивам, осознавая, что агрессия против Украины и ее жителей организована и осуществляется представителями власти РФ и ВС РФ, действующих в нарушение вышеуказанных нормативных правовых актов, выполняя преступные приказы, принимал непосредственное участие в актах вооруженной агрессии на территории Украины, в частности, села Андреевка, Бучанский район, Киевская область.

Приблизительно с 27.02.2022 по 01.04.2022 в результате вооруженной агрессии Российской Федерации территория села Андреевка Бучанского района Киевской области фактически перешла под власть армии РФ, то есть была оккупирована.

В оккупации с. Андреевка, Бучанского района, Киевской области находились и были причастны к нарушению законов и обычаев войны военнослужащие 64 отдельной гвардейской мотострелковой бригады - соединения Сухопутных войск Вооруженных сил Российской Федерации (военная часть 51460), пункт постоянной дислокации д. Князь-Волконское, состоит в составе 35-й общевойсковой армии РФ.

Так, сержант Захаров Петр Артемович, находясь в должности старшего разведчика 2 отделения 2 взвода 2 разведывательной роты разведывательного батальона 64 отдельной гвардейской мотострелковой бригады — соединение Сухопутных войск Вооруженных сил Российской Федерации (военная часть 5146), пункт постоянной дислокации д. Князь-Волконское, состоит в составе 35-й общевойсковой армии РФ, находясь на временно оккупированной ВС РФ территории, в частности, на территории с. Андреевка, Бучанского района, Киевской области, осознавая обстоятельства существования международного вооруженного конфликта на территории

Переводчик

Дмитрий ТЕРЯЕВ

Украины, 29 марта 2022 года, ориентировочно в 14 часов 00 минут, более точное время органами досудебного расследования не установлено, вместе с другими не установленными следствием военнослужащими ВС РФ, будучи вооруженным оружием, находясь по улице Слобода в с. Андреевка, Бучанского района, Киевской области, увидел гражданское лицо, Короника Юрия Владимировича, 12 февраля 1987 года рождения, который шел от соседа в направлении своего дома по адресу с. Андреевка, ул. Слобода, 91.

При этом Короник Ю.В. был одет в гражданскую одежду, не вооружен, не совершал агрессивных действий по отношению к военнослужащим ВС РФ и никакой опасности для них не представлял.

В нарушение требований ст. ст. 27, 31, 32, 147 Женевской Конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12.08.1949 и ч.ч. 1, 2 ст. 75 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, который касается защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I) от 08 июня 1977 года, запугивая и угрожая применением оружия, сержант Захаров П.А. с целью нелегального заключения и последующего получения признания причастности к националистическим или военным формированиям Вооруженных Сил Украины и о местах дислокации подразделений Вооруженных Сил Украины используя автомобиль марки Volkswagen Passat_CL черного цвета г.н.з. ВК 0326 АР приказал Коронику Ю.В. сесть в вышеуказанный автомобиль и доставил последнего на территорию домовладения по адресу: Киевская область, Бучанский район, с. Андреевка, ул. Слобода, дом 17.

После этого сержант Захаров П.А. вместе с другими не установленными следствием военнослужащими ВС РФ, удерживая по вышеуказанному адресу Короника Ю.В. угрожая применением оружия - пистолетом системы «Макарова» и применяя психологическое давление, приставил пистолет к левой части головы Короника Ю.В., который не принадлежал к личному составу Вооруженных Сил Украины, ополчению, территориальной обороне, другим добровольческим отрядам или организованным движениям сопротивления, не принимал участия в вооруженном конфликте, являлся гражданским лицом, находящимся под защитой международного гуманитарного права, тем самым угрожая жизни и здоровью последнего, с целью его допроса о причастности к националистическим или военным формированиям и получения сведений о дислокации подразделений ВСУ.

В дальнейшем, Захаров П.А. совместно с другими не установленными следствием военнослужащими ВС РФ, осуществляя допрос Короника Ю.В. осознавая общественно-опасный характер своих деяний, угрожал применением оружия - пистолетом системы «Макарова», применяя физическую силу, нанес ему десять ударов по голове нижней частью пистолета, выражая угрозы убийства и оскорбляя человеческое достоинство, требовал информацию о причастности к националистическим или военным формированиям Вооруженных Сил Украины, чем нанес последнему физическое страдание.

Переводчик

Дмитрий ТЕРЯЕВ

Кроме того, в этот же день 29.03.2022, в неустановленное органом досудебного расследования время, Захаров П.А., находясь на территории по адресу: Киевская область, Бучанский район, с. Андреевка, ул. Слобода, дом 17, продолжая свои преступные действия в нарушение требований ст. ст. 27, 31, 32, 147 Женевской Конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12.08.1949 и ст. ст. 51, 57, 75 Дополнительного протокола к указанной Конвенции от 12 августа 1949 года, касающейся защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I), от 08 июня 1977 года, понимая общественно-опасный характер своих действий, желая их наступления и действуя с этой целью, сознавая, что Короник Ю.В. является гражданским лицом, находящимся под защитой, приставил пистолет к левой части головы Короника Ю.В., продолжая допрос, отвёл потерпевшего на земельный участок, который находится на территории указанного домовладения и угрожал ему убийством с целью получения от него информации о месте дислокации подразделений ВСУ, чем нанес последнему физические и моральные страдания, которые в дальнейшем повлекли за собой Коронику Ю.В. пожизненные существенные психологические (моральные) страдания.

В дальнейшем, в этот же день, в неустановленное органами досудебного расследования время, Захаров П.А., в связи с международным вооруженным конфликтом и в нарушение норм международного гуманитарного права, а именно требованиями ст.ст. 27, 78-79 Женевской конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12.08.1949, осознавая отсутствие оснований для нелегального заключения, угрожая оружием, против воли Короника Ю.В., повел последнего в гаражное помещение этого же домовладения по адресу: Киевская область, Бучанский район, с. Андреевка, ул. Слобода, дом 17.

После этого Захаров П.А. закрыл дверь гаражного помещения, в результате чего Короник Ю.В., не принадлежащий к личному составу Вооруженных Сил Украины, ополчению, территориальной обороне, другим добровольческим отрядам или организованным движениям сопротивления, не участвовавший в вооруженном конфликте, являлся гражданским лицом, находящимся под защитой международного гуманитарного права, не имевшего возможности самостоятельно покинуть указанное помещение, тем самым потерпевший Короник Ю.В. находился в нелегальном заключении в течение трех дней, начиная с 29.03.2022 по 31.03.2022, после чего был освобожден гражданским лицом.

Во время заключения последнего в гаражном помещении по адресу: Киевская область, Бучанский район, с. Андреевка, ул. Слобода, дом 17, Захаров П.А. с другими не установленными следствием военнослужащими ВС РФ в нарушение требований ст.ст. 27, 31-33 Конвенции и ст.ст. 11, 75 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, которые касаются защиты жертв международных вооруженных конфликтов от 08 июня 1977 года (Протокол I), осуществляли бесчеловечное обращение с последним, что выразилось в его заключении в течение трех дней, т.е. в период

Переводчик

Дмитрий ТЕРЯЕВ

с 29.03.2022 по 31.03.2022, в непригодном для пребывания помещении, в котором отсутствует: отопление (температура помещения неблагоприятна для заключения людей), вентиляция, свет и места для сна, места для отправления естественных потребностей, а также отсутствует питание и не получение необходимой медицинской помощи.

Итак, старший разведчик 2 отделения 2 взвода 2 разведывательной роты разведывательного батальона 64 отдельной гвардейской мотострелковой бригады — соединение Сухопутных войск Вооруженных сил Российской Федерации (военная часть 51460) пункт постоянной дислокации д. Князе-Волконское, состоит в составе 35-й общевойсковой армии РФ, сержант **Захаров П.А.** действуя по предварительному сговору с другими неустановленными военнослужащими РФ своими умышленными действиями в отношении гражданского лица: Короника Ю.В., которые выразились в нелегальном заключении (нарушении других законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины), пытках и бесчеловечном обращении (жестокое обращение с гражданским населением), осознавая общественно опасный характер своих действий, предусматривая общественно опасные последствия и желая их наступления, нарушил требования ст.ст. 3, 27, 31-33, 78, 79, 147 Женевской конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12.08.1949 и ст. ст. 11, 51, 75 дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, касающиеся защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I).

Таким образом, **Захаров Петр Артемович** подозревается в совершении жестокого обращения с гражданским населением, а также в нарушении других законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, совершенном по предварительному сговору группой лиц, то есть в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины.

Старший следователь следственного управления
Главного управления СБ Украины
в г. Киеве и Киевской области
майор юстиции

Юрий СТЕПАНОВ

«СОГЛАСОВАНО»

Прокурор отдела противодействия
преступлениям, совершенным в условиях
вооруженного конфликта
Киевской областной прокуратуры

Мария КИРИЛЕНКО

Переводчик

Дмитрий ТЕРЯЕВ

На основании статьи 276 Уголовного процессуального кодекса Украины подозреваемому безотлагательно сообщены и подробно разъяснены его права, как подозреваемому, предусмотренные статьей 42 Уголовного процессуального кодекса Украины, а именно:

- 1) знать, в совершении какого уголовного правонарушения его подозревают;
- 2) быть четко и своевременно уведомленным о своих правах, предусмотренных Уголовным процессуальным кодексом Украины, а также получить их разъяснение;
- 3) по первому требованию иметь защитника и свидание с ним до первого допроса с соблюдением условий, обеспечивающих конфиденциальность общения, а также после первого допроса - иметь свидание без ограничения их количества и продолжительности; на участие защитника в проведении допроса и других процессуальных действий; на отказ от защитника в любой момент уголовного производства; на получение правовой помощи защитника за счет государства в случаях, предусмотренных Уголовным процессуальным кодексом Украины и/или законом, регулирующим предоставление бесплатной правовой помощи, в том числе в связи с отсутствием средств на ее оплату;
- 4) не говорить ничего по поводу подозрения против него или в любой момент отказаться отвечать на вопросы;
- 5) давать объяснения, показания по поводу подозрения или в любой момент отказаться их давать;
- 6) требовать проверки обоснованности задержания;
- 7) в случае задержания или применения меры пресечения в виде содержания под стражей - на немедленное уведомление членов семьи, близких родственников или других лиц о задержании и месте своего пребывания в соответствии с положениями статьи 213 Уголовного процессуального кодекса Украины;
- 8) собирать и представлять следователю, прокурору, следственному судье доказательства;
- 9) участвовать в проведении процессуальных действий;
- 10) во время проведения процессуальных действий задавать вопросы, подавать свои замечания и возражения относительно порядка проведения действий, которые заносятся в протокол;
- 11) применять с соблюдением требований Уголовного процессуального кодекса Украины технические средства при проведении процессуальных действий, в которых он участвует. Следователь, прокурор, следственный судья, суд вправе запретить применение технических средств при проведении отдельного процессуального действия или на определенной стадии уголовного производства с целью неразглашения сведений, содержащих охраняемую законом тайну, или касающихся интимной жизни лица, о чем выносится (постановляется) мотивированное постановление (определение);
- 12) заявлять ходатайство о проведении процессуальных действий, об обеспечении безопасности для себя, членов своей семьи, близких родственников, имущества, жилья и т.п.;
- 13) заявлять отводы;
- 14) знакомиться с материалами досудебного расследования в порядке, предусмотренном статьей 221 Уголовного процессуального кодекса Украины, и требовать открытия материалов согласно статье 290 Уголовного процессуального кодекса Украины;

Переводчик

Дмитрий ТЕРЯЕВ

15) получать копии процессуальных документов и письменные уведомления;

16) обжаловать решения, действия и бездействие следователя, прокурора, следственного судьи в порядке, предусмотренном Уголовным процессуальным кодексом Украины;

17) требовать возмещения вреда, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органа, осуществляющего оперативно-розыскную деятельность, досудебное расследование, прокуратуры или суда, в порядке, определенном законом, а также восстановление репутации, если подозрение не подтвердилось;

18) пользоваться родным языком, получать копии процессуальных документов на родном или другом языке, которым он владеет, и при необходимости пользоваться услугами переводчика за счет государства.

Подозреваемый, являющийся иностранцем и который содержится под стражей, имеет право на встречу с представителем дипломатического или консульского учреждения своего государства, которое ему обязана обеспечить администрация места заключения.

О подозрении мне сообщено, сообщение о подозрении и памятка о процессуальных правах и обязанностях вручены, права подозреваемого объявлены и разъяснены.

Права мне разъяснены и понятны. Памятку о процессуальных правах и обязанностях подозреваемого получил.

« ____ » _____ 2024 года

Содержание письменного уведомления о подозрении в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины объявлено и суть предъявленного подозрения мне разъяснено

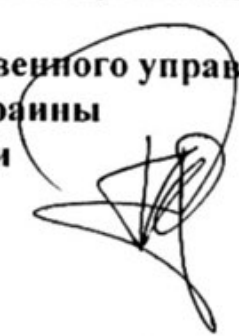
« ____ » _____ 2024 года в « ____ » часов « ____ » минут

О правах, предусмотренных ст. 42 УПК Украины мне сообщено и разъяснено их содержание.

« ____ » _____ 2024 года

*Уведомление о подозрении осуществил,
письменное уведомление о подозрении вручил,
права подозреваемому сообщил и разъяснил, а также
памятку о процессуальных правах подозреваемого вручил:*

**Старший следователь следственного управления
Главного управления СБ Украины
в г. Киеве и Киевской области
майор юстиции**

Юрий СТЕПАНОВ

Переводчик

Дмитрий ТЕРЯЕВ